

срещу себе си ще имашъ нѣ слаба жена, а тигрица! Ще хапя, ще драшя, ще ти избода очитѣ! Нѣма да ти позволя. Не, не, никога!
(Сѣда изморена)

Струмски

Аничке, ти не ме разбра. Азъ друго искахъ да ти кажа, вижъ какво, азъ ще ти обясня...
(На вратата се чука. Струмски туря очилата си)

Г-жа Жени (влиза; на Струмски)

А, вие сте били тукъ? Не съмъ се лъгала...

Аничка

Г-жа Жени.

Г-жа Жени

Аничке, бѣхъ у васъ. Казаха ми, че си се премѣстила въ предишната си квартира. Тукъ ще живѣешъ, значи? Добре. Бѣрзала съмъ много. (На Струмски) Да, азъ знаехъ, че ще ви намѣря тукъ. (На Аничка) Аничке, бѣхъ у бедната Малчева. Знаешъ ли що ми каза? (На Струмски) Не ви е срамъ! Само вие сте способенъ на подобна низость.

Струмски

Моля, моля... Нѣмате право...

Г-жа Жени

Аничке, отъ Малчева той вземалъ пари, докато тя била здрава, докато била на рабо-